

не рекажѣ дръговѣрцыга, чи христосъ угвердилъ съ мѣчителскѣ силѣ, своатѣ церквѣ. И констиниѣ не можаше да бѣде церковното основа- нїе толко яко и славно, ако не бѣше затвърдено съ таккизи славы, просты и сиромасы челоуѣцы, за малко време. Които богъ бѣше из- бралъ, и като ги покика незабавно отидоха слѣдъ него.

Помыслете апостола Петра колко былъ готовъ да съ покори на вожатѣ волѣ: защото, когато ловаха рыбѣ на тикерїадското мо- ре съ брата си Андреа, като отишелъ Христосъ при тѣхъ, и рече: о- ставете мрежетѣ и доидете слѣдъ мене да ви напраке ловцы челоуѣ- чески, тосъ часъ Петаръ остави сичкото и отишелъ слѣдъ Христа.

Но послѣшайте давидите какъ покика богъ и апостола Павла: Той като отивалъ къ Дамаскъ съ гнѣвъ, да търси христїане, и колко- то намѣри тамо чи проповѣдаватъ христовото име, да ги доведе вързани во Іерусалима, огрѣвала го напрасно свѣтина отъ невето, и чѣлъ гласъ отъ обла- ка, който мѣ дѣмалъ Савле, Савле, защо ма гонишь? този гласъ былъ хри- стовъ. Но Павелъ като чѣлъ този гласъ, скоро променилъ своатѣ мысль, и ре- казалъ: господи! какко да напраке? какко ми повѣлавашь? Готовъ съмъ на тво- атѣ волѣ. Видители какъ скоро съ обзрналъ Павелъ, като го покикалъ богъ? А нїи толко дѣмы иустрашенїа слѣшаме, толко наказанїа прїемваме отъ бо- га, пакъ не съ оставѣме отъ нашыге злы работы. Павелъ отъ еднѣ хоратѣ, защо ма гонишь? тосъ часъ станалъ отъ гонитель апостолъ, отъ дѣшма- нинъ прїатель христовъ. И не можѣ даго отдѣли отъ христа нискорѣвъ, ни тѣснота, ни гладъ, ни гоненїе, ни глѣбина, ни висота, ни смърть ни живото.

А Петаръ покрывалъ много Евреи, ко Антіохїа направилъ цер- ковъ, и проповѣдалъ христоватѣ вѣрѣ на елиныте и къ Понта, Гала- тіа, Каппадокїа, Асія и Витинїа, а най послѣ го распѣха къ римъ съ главѣтѣ надолѣ за христа.

А сватый апостолъ Павелъ съ трѣдилъ неославно за христо- ватѣ церквѣ. Теглилъ нещный мразъ и днечный пекъ. Мѣчилъ за сичкїа свѣтѣ до къркавъ потъ, и прикождалъ на благочестїе: Евреи, Елины и най дикыте карвары. Христїане! кога свѣтите апостоли претърпѣли толко трѣдове за христа бога, ами нїи кога ще начнеме да слѣдѣваме на бога? Ето остарѣхме и натѣгнахме. Но гледаме Петра и Павла чи тѣ съ трѣдыли до вѣла старость, обхождали села и градове и проповѣдали евангелїето христово. Колко хѣлы и гоне- нїа претърпѣха отъ неразѣмныте челоуѣцы, колко гладъ, колко жад- ность, но пакъ не ослабнали: защото имали вѣрѣ като твѣрдый ка- микъ, съ коато уловили сичкїи свѣтѣ, привели го къ христа бога. и создали церкви по сичкїи свѣтѣ. Воистиниѣ не е толко чѣдна Ное- вата гемїа, коато плавала безвѣдно, не съ толко чѣдни трите отро- цы, които не изгорѣха въ вавилонскатѣ печь, не съ толко чѣдни Е-